

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele **J. H.**, zastoupeného JUDr. Janou Svatoňovou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Jilská 7, za účasti **Finančního úřadu v Jaroměři**, se sídlem v Jaroměři, Svatopluka Čecha 121, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2006, č. j. 31 Ca 94/2006 - 29,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního úřadu v Jaroměři (dále jen „žalovaný“) ze dne 17. 2. 2006, č. j. 7670/06/245970/6187. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatele o prominutí daňového nedoplatku na silniční dani.

Stěžovatel označil jako důvody kasační stížnosti skutečnosti uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Má zato, že krajský soud pochybil, když nijak nereagoval na žádost stěžovatele o prodloužení lhůty k doplnění podání, přestože měl stěžovateli sdělit,

zda mu lhůtu pro předložení dokladů o osobních, majetkových a výdělkových poměrech prodlužuje či nikoli. Stěžovatel namítá, že krajský soud měl na základě připravených důkazních prostředků vyhovět jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků, a pokud tak neučinil, je jeho rozhodnutí o zastavení řízení z uvedeného důvodu nezákonné. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Z obsahu předloženého spisu Nejvyšší správní soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti kasační stížnosti:

Žalobou podanou u krajského soudu prostřednictvím právní zástupkyně se stěžovatel domáhal přezkoumání zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2006, č. j. 7670/06/245970/6187, kterým stěžovateli zamítl žádost o prominutí daňového nedoplatku na silniční dani.

Usnesením ze dne 28. 4. 2006, č. j. 31 Ca 94/2006 – 13, krajský soud vyzval právní zástupkyni stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za zahájení soudního řízení do dvou týdnů od doručení tohoto usnesení a zároveň ji poučil, že nebude-li soudní poplatek ve výši 2000 Kč ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení před krajským soudem zastaveno. Usnesení bylo právní zástupkyni stěžovatele doručeno dne 23. 5. 2006.

Podáním ze dne 27. 6. 2006, doručeným krajskému soudu dne 8. 8. 2006, stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků. Krajský soud stěžovateli osvobození od soudního poplatku usnesením ze dne 28. 11. 2006, č. j. 31 Ca 94/2006 – 25, nepřiznal s odůvodněním, že stěžovatel ve stanovené lhůtě krajskému soudu nepředložil doklady, které by blíže specifikovaly jeho poměry a odůvodňovaly osvobození od poplatkové povinnosti. Krajský soud měl při svém rozhodování k dispozici pouze fotokopie dokladů přiložených k žalobě, a proto stěžovatele vyzval, aby mu ve lhůtě do dvou týdnů předložil vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Stěžovatel dne 17. 10. 2006 požádal o prodloužení lhůty o 30 dnů, krajský soud jeho požadavek akceptoval, a poté, co stěžovatel ani v prodloužené lhůtě, která uplynula dne 18. 11. 2006, výzvě krajského soudu nevyhověl, mu osvobození od soudního poplatku nepřiznal, ve stejném usnesení ze dne 28. 11. 2006 jej zároveň vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení a poučil jej o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení zastaveno. Uvedené usnesení bylo právní zástupkyni stěžovatele doručeno dne 5. 12. 2006, stěžovateli samému dne 7. 12. 2006.

Usnesením ze dne 19. 12. 2006, č. j. 31 Ca 94/2006 – 29, krajský soud řízení o žalobě zastavil. Po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení zdůraznil, že stěžovatel neuhradil ve stanovené lhůtě soudní poplatek, ačkoli k tomu byl soudem řádně usnesením vyzván a byl rovněž poučen o následcích nesplnění výzvy k zaplacení poplatku dle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Lhůta stanovená usnesením stěžovateli k zaplacení soudního poplatku uplynula dne 13. 12. 2006, soud proto postupoval podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 9 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích, když s ohledem na marné uplynutí lhůty k zaplacení poplatku řízení dne 19. 12. 2006 zastavil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu jsou v ní namítány důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí soudu o zastavení řízení. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 2 a odst. 3 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu důvodů uplatněných kasační stížností a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel vytyká krajskému soudu nezákonnost jím vydaného rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku spočívající v tom, že tento nereagoval na jeho žádost o prodloužení lhůty k předložení dokladů o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Z důvodu, že krajský soud nereagoval na žádost stěžovatele o prodloužení lhůty, stěžovatel nedoplnil žalobu o požadované dokumenty, i když na jejich základě by krajský soud nutně musel jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků vyhovět.

Přestože formálně jsou výše uvedené kasační námitky součástí kasační stížnosti podané jak proti usnesení o zastavení řízení ze dne 19. 12. 2006, č. j. 31 Ca 94/2006 - 29, tak proti jemu předcházejícímu usnesení o nepřiznání osvobození od soudního poplatku ze dne 28. 11. 2006, č. j. 31 Ca 94/2006 - 25, svým obsahem míří pouze do rozhodnutí krajského soudu o nepřiznání osvobození od soudního poplatku.

V této souvislosti Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá než konstatovat, že posouzení majetkových poměrů stěžovatele, které je určující pro rozhodnutí ve věci jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků, bylo předmětem jiného řízení u Nejvyššího správního soudu, a to řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o nepřiznání osvobození od soudního poplatku vedeného pod sp. zn. 9 Afs 94/2007, která byla pro opožděnost Nejvyšším správním soudem odmítnuta. Splněním podmínek pro osvobození od soudních poplatků na straně stěžovatele se krajský soud zabýval v řízení završeném usnesením ze dne 28. 11. 2006, pouze v tomto řízení mohl stěžovatel účinně uplatnit své námitky zpochybňující postup soudu při řízení předcházejícím závěru o neosvobození stěžovatele od soudních poplatků.

V usnesení ze dne 19. 12. 2006, které je napadeno kasační stížností v tomto řízení, se krajský soud musel v odůvodnění vypořádat se splněním podmínek pro zastavení řízení. Nejvyšší správní soud uvádí, že kasační stížnost ve vztahu k důvodům uvedeným v napadeném usnesení neobsahuje kromě obecného nesouhlasu stěžovatele se zastavením řízení jiné konkrétní námitky, proto se Nejvyšší správní soud vzhledem k vázanosti uplatněnými stížními body (§ 109 odst. 2 s. ř. s.) mohl k zákonnosti rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení vyjádřit též pouze obecně.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a), ve spojení s § 7 odst. 1, zákona o soudních poplatcích, je soudní poplatek za řízení splatný vznikem poplatkové povinnosti, tedy podáním návrhu na zahájení řízení. V souladu s položkou 14a, bodu 2., písm. a) Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí soudní poplatek v posuzované věci 2000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty pak soud řízení zastaví.

Soud řízení zastaví rovněž ve smyslu ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., stanoví-li tak soudní řád správní nebo zvláštní zákon.

Zákon o soudních poplatcích umožňuje předejít následkům nezaplacení soudního poplatku tím, že dává navrhovateli možnost zaplatit poplatek až na základě výzvy soudu ve lhůtě soudem stanovené podle ustanovení § 9 odst. 1 a 2 zákona o soudních poplatcích, případně jej zaplatit ještě předtím, než usnesení o zastavení řízení nabude právní moci (ustanovení § 9 odst. 7 téhož zákona). Zákon zde jednoznačně stanoví, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. V okamžiku nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zaniká vůči předmětnému podání poplatková povinnost. Z jazykového i logického výkladu předmětného ustanovení tedy jasně vyplývá, že ve věcech správního soudnictví je nejzazším termínem pro úhradu soudního poplatku den nabytí právní moci rozhodnutí.

V přezkoumávaném případě byl stěžovatel po nepřiznání osvobození od soudního poplatku opětovně vyzván k jeho zaplacení usnesením ze dne 28. 11. 2006, a to ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení, a zároveň poučen o následcích pro případ, že výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyhoví. Toto usnesení bylo právní zástupkyní stěžovatele doručeno dne 5. 12. 2006, stěžovateli samému dne 7. 12. 2006. Vzhledem k tomu, že stěžovatel zůstal nečinný a soudní poplatek ve lhůtě stanovené krajským soudem nezaplatil, krajský soud vydal dne 19. 12. 2006 usnesení o zastavení řízení, které nabylo právní moci dnem doručení poslednímu účastníku řízení, tj. 28. 12. 2006. Ani do tohoto dne nebyl stěžovatelem soudní poplatek zaplacen a stěžovatel tuto skutečnost v kasační stížnosti nepopírá, proto podle citovaného ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, věta druhá *in fine*, poplatková povinnost za podanou žalobu zanikla a řízení bylo pravomocně zastaveno.

V dané souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na svou dosavadní judikaturu, kdy např. v rozhodnutí ze dne 26. 1. 2006, č. j. 1 As 27/2005 - 87, publikovaném na www.nssoud.cz, uvedl: *„Předpokladem zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (§ 9 odst. 1 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) je nejen to, že poplatek nebyl zaplacen, ale také to, že účastník byl k jeho zaplacení vyzván a poučen o následcích nesplnění výzvy (odst. 3 tamtéž) a že marně uplynula lhůta k zaplacení. Zamítl-li soud návrh na osvobození od poplatkové povinnosti, jímž účastník reagoval na výzvu k zaplacení poplatku, musí účastníka opětovně vyzvat k zaplacení, stanovit mu lhůtu a poučit jej o následcích nesplnění výzvy; k prve stanovené lhůtě již nelze přihlížet.“*

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že krajský soud se ve svém rozhodování nedopustil nezákonnosti, zastavil-li řízení o žalobě z důvodu nezaplacení soudního poplatku, neboť v řízení postupoval zcela v souladu se zákonem, neopomenul žádné procesní kroky, které mu zákon ukládá, a naopak využil všech prostředků daných mu zákonem, jak stěžovatele poučit o jeho právech, dal mu příležitost soudní poplatek uhradit, vyčkal vždy potřebnou dobu k ověření, zda stěžovatel své povinnosti splnil či nikoli. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.) a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu